

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5256/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјине и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Илић, адвокат из ..., против тужених Града Смедерева, кога заступа Градско јавно правобранилаштво и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Пожаревцу, ради накнаде, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4859/18 од 07.02.2019. године, у седници одржаној дана 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене Републике Србије изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4859/18 од 07.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 295/10 од 07.07.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена Република Србија да му на име накнаде за заузети део парцеле број .. старог премера за КО .. у површини од 8 ари и 10м², који је сада део КП бр. .. КО ... новог премера, за КО ... исплати износ од 3.564.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 07.07.2017. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијена је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе да му тужена Република Србија исплати законску затезну камату на износ главног дуга почев од 25.07.2008. године, као дана подношења тужбе, па до 07.07.2017. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе да му тужени Град Смедерево солидарно са туженом Републиком Србијом на име накнаде за заузети део парцеле .. за КО .. старог премера у површини од 8 ари и 10м², који је сада део КП .. КО .. новог премера исплати износ од 3.564.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена Република Србија да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 686.800,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4859/18 од 07.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене Републике Србије и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и четвртим изреке. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужене Републике Србије

изјављена против става трећег изреке првостепене пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене Републике Србије за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена Република Србија је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложила је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном по члану 395. Закона о парничном поступку (погрешно означивши члан 404) из свих разлога прописаних том законском одредбом.

Апелациони суд у Београду решењем РЗ 31/19 од 03.10.2019. године није прихватио предлог тужене Републике Србије да се Врховном касационом суду предложи одлучивање о ревизији тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4859/18 од 07.02.2019. године.

По члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се неби могла побијати ревизијом, када је по оцени апелационог суда допуштено ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије по члану 395. ЗПП нису испуњени.

Имајући у виду основ овог спора и његову правну природу не ради се о спорном правном питању од општег правног интереса, нити потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. у вези члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. важећег ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у вези са чланом 23. и 24. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају, тужба ради накнаде поднета је 25.07.2008. године. Вредност предмета спора је 3.564.000,00 динара. Побижана другостепена пресуда донета је 07.02.2019. године.

По прелазној одредби члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), а који није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

С обзиром да је поступак започет пре 01.02.2012. године, као дана ступања на снагу важећег ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у конкретном случају

се примењују одредбе ранијег ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09). Једини изузетак од примене овог правила садржан је у одредби члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), која се односи на новчану граничну вредност за оцену дозвољености ревизије.

Будући да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе, то ревизија тужене Републике Србије није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић